

Konsido ApS
Haslegårdsvej 8, D34
8210 Aarhus V
T.: +45 22 82 85 13
CVR: 41978198

Konsido KLIMA

Version 1.0, april 2026

Indholdsfortegnelse

1. Introduktion.....	3
2. Standarder og rammeværk	4
2.1 The Greenhouse Gas Protocol	4
2.2 EU's bæredygtighedsrapportering (CSRD og ESRS)	5
3. Datagrundlag	7
3.1 Fakturadata	7
3.2 Konsido1000-kategorisering.....	7
3.3 Kvalitetssikring af data	8
4. Metode for emissionsberegning (Potentialedatabasen).....	9
4.1 Spend-baserede vs. aktivitetsbaserede emissionsfaktorer	9
4.2 Sporing af ændringer i emissioner	11
4.3 Anvendte databaser.....	14

1. Introduktion

Håndtering af drivhusgasemissioner (GHG) kræver et fuldt overblik over en organisations klimaaftryk på tværs af Scope 1, Scope 2 og Scope 3 – fundamentet for troværdig klimaindsats i overensstemmelse med Europas målsætninger om netto-nul. Konsidos metode er udviklet til netop dette formål: at levere et komplet og transparent klimaregnskab, der dækker alle scopes, med særlig dybde dér, hvor det er mest komplekst – nemlig Scope 3 og især indkøbte varer og tjenesteydelser.

For offentlige myndigheder, kommuner og større private organisationer udgør Scope 3 ofte størstedelen af de samlede emissioner og er samtidig den mest udfordrende at måle. Konsido imødegår denne udfordring gennem en kombination af fakturabaserede forbrugsdata, automatiseret kategorisering med løbende menneskelig kvalitetssikring samt Input-Output Life Cycle Assessment (IO-LCA). Denne tilgang gør det muligt for organisationer at opgøre deres samlede klimaaftryk – fra direkte brændselsforbrug og elforbrug til det brede spektrum af leverandørdrevne påvirkninger – på en konsistent og skalerbar måde.

Metoden er udviklet til at imødekomme de stigende krav til transparens, sporbarhed og sammenlignelighed, som er indlejret i europæisk bæredygtighedslovgivning. Den er i overensstemmelse med anerkendte standarder såsom Greenhouse Gas Protocol og European Sustainability Reporting Standards (ESRS), hvilket sikrer, at resultaterne kan anvendes både til compliance-formål og strategisk beslutningsstøtte.

Ved at anvende Konsidos metode opnår organisationer ikke blot et pålideligt klimaregnskab, men også et beslutningsstøtteværktøj til styring af indkøb, leverandørdialog og planlægning af overgangen til en lavemissionsøkonomi.

2. Standarder og rammeværk

Konsidos metode er forankret i anerkendte internationale og europæiske rammeværk for at sikre troværdighed, sammenlignelighed og revisionsparathed. Greenhouse Gas (GHG)-protokollen anvendes, da det er den dominerende globale standard for beregning af drivhusgasemissioner og er angivet som det metodiske grundlag i European Sustainability Reporting Standards (ESRS).

Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD) fastlægger det juridiske krav om bæredygtighedsrapportering i EU, mens ESRS definerer, hvordan organisationer skal rapportere for at leve op til CSRD. Konsido tilpasser sin metode til ESRS for at sikre, at klimaregnskaber opfylder CSRD's krav, herunder forventninger til struktur, transparens og revision. Ved at være i overensstemmelse med begge rammeværk sikrer Konsido, at resultaterne er videnskabeligt konsistente, regulatorisk relevante og direkte anvendelige til europæisk klimaregnskabsrapportering.

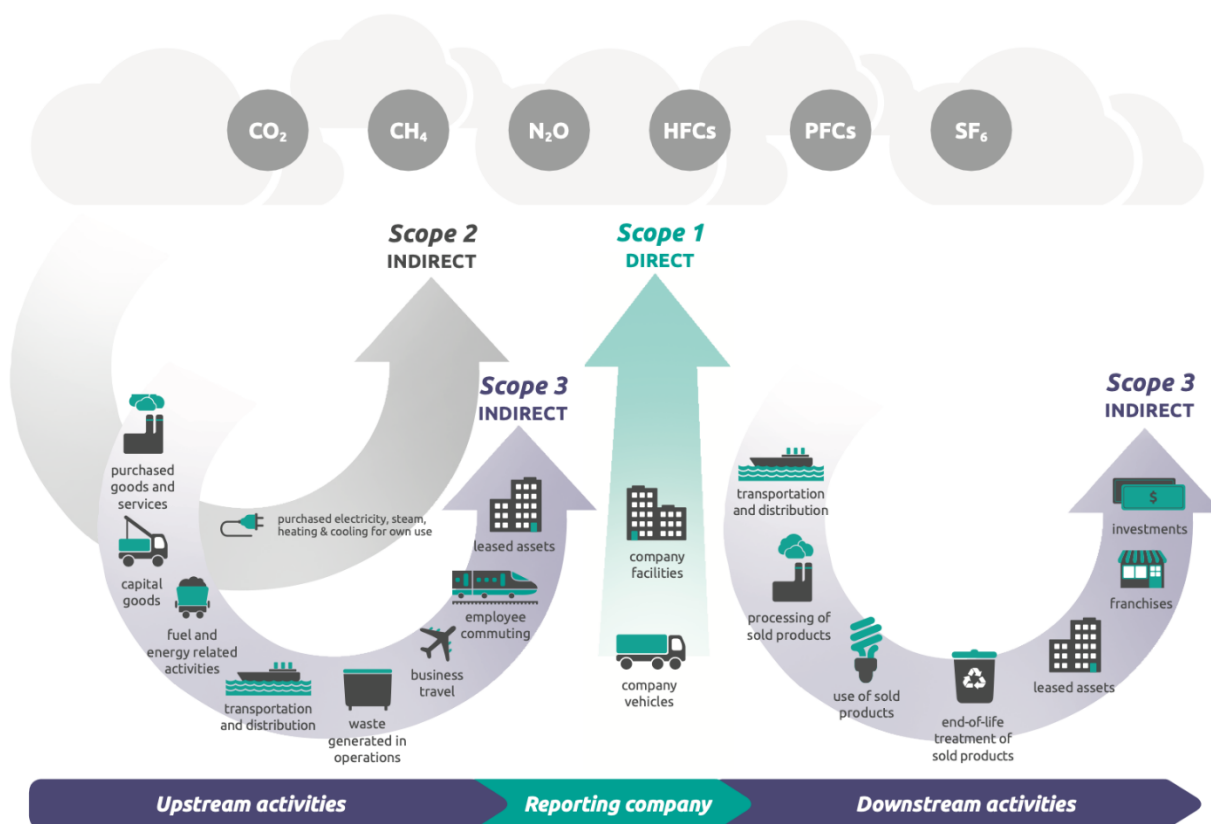
2.1 The Greenhouse Gas Protocol

GHG-protokollen er den mest udbredte standard for opgørelse af drivhusgasemissioner. Den definerer tre kategorier ("scopes") af emissioner (se figur 1):

- **Scope 1:** Direkte emissioner fra ejede eller kontrollerede kilder.
- **Scope 2:** Indirekte emissioner fra indkøbt energi.
- **Scope 3:** Alle øvrige indirekte emissioner på tværs af værdikæden, herunder indkøb.

Opdelingen i scopes er central, da den hjælper organisationer med at forstå, hvilke emissioner de har direkte kontrol over, og hvilke de kun kan påvirke indirekte. Dermed bliver det muligt at målrette de rette typer reduktionstiltag.

Konsidos metode dækker alle tre scopes, men der lægges særlig vægt på Scope 3, kategori 1: Indkøbte varer og tjenesteydelser, som typisk udgør den største andel af organisationens samlede udledninger. Dette sikrer en fuldstændig og realistisk forståelse af organisationens klimaaftryk frem for et snævert fokus på de kilder, der er lettest at måle.

Figur 1: Scopes 1, 2, og 3

2.2 EU's bæredygtighedsrapportering (CSRD og ESRS)

CSRD er EU's juridiske rammeværk for obligatorisk bæredygtighedsrapportering. Direktivet fastlægger, hvilke oplysninger organisationer er forpligtet til at rapportere, sidestiller klimaregnskabsrapportering med finansiell rapportering og indfører krav om obligatorisk ekstern revision.

For at operationalisere direktivet har EU udviklet ESRS – et samlet sæt af rapporteringskrav inden for miljø, sociale forhold og ledelse (ESG). ESRS E1 specificerer, hvordan organisationer skal rapportere om klimænderinger, herunder kategorisering af emissioner, datakvalitet, reduktionstiltag og omstillingsstrategi.

Fra og med 2025 skal store EU-virksomheder rapportere i henhold til CSRD, mens yderligere kategorier af organisationer gradvist omfattes i de efterfølgende år. Mange offentlige myndigheder og institutioner vælger ligeledes at tilpasse sig ESRS for at sikre transparens, sammenlignelighed og beredskab i forhold til fremtidige regulatoriske krav.

Konsidos metode er fuldt ud i overensstemmelse med kravene i CSRD og ESRS. Metoden gør det muligt for organisationer at:

- Identificere og begrunde væsentlige Scope 3-kategorier
- Sikre konsistent og sammenlignelig rapportering på tværs af afdelinger og leverandører
- Tilvejebringe transparente, sporbare og reproducerbare beregninger til brug for revision

Denne overensstemmelse sikrer, at klimaregnskaber udarbejdet med Konsido understøtter både regulatorisk compliance og strategisk beslutningstagning.

3. Datagrundlag

Pålidelig klimaregnskabsrapportering begynder med pålidelige data. Konsidos metode er baseret på indkøbstransaktioner, specifikt fakturaer og kreditnotaer. Disse afspejler, hvad en organisation faktisk køber, og udgør dermed den mest komplette tilgængelige datakilde for organisationens aktiviteter.

3.1 Fakturadata

Hver faktura indeholder centrale oplysninger, herunder:

- Leverandørnavn og registreringsnummer
- Transaktionsværdi og valuta
- Købsbeskrivelse
- Dato
- Organisatorisk enhed/afdeling

Dataene tilvejebringes via kundeleverede udtræk fra ERP-systemer eller fra e-faktureringsplatforme. Ved at anvende finansielle transaktioner som datagrundlag sikres det, at ingen indkøbskategorier overses.

3.2 Konsido1000-kategorisering

Når fakturalinjer er indsamlet, behandles de gennem Konsidos Konsido1000-kategoriseringssystem.

- Systemet indeholder ca. 1000 kategorier, organiseret i tre hierarkiske niveauer (fx "Fødevarer → Mejeri- og æggebaserede produkter → Mælk og mælkebaserede drikkevarer")
- Systemet er specifikt udviklet til analyse af indkøb
- Kategoriseringen er automatiseret og tilpasset nordiske og europæiske indkøbskontekster, med strukturer og regler, der løbende opdateres for at håndtere forskelle i leverandørbeskrivelser og sprog

Resultatet er et struktureret datasæt over indkøb, som udgør grundlaget for kortlægning af emissioner.

3.3 Kvalitetssikring af data

Konsido anvender flere metoder til at sikre kategoriseringsnøjagtighed og den overordnede datakvalitet:

- Konfidensscoring af kategorisering med tærskelværdier for manuel gennemgang
- Løbende stikprøvekontrol og korrektion
- En kontinuerlig forbedringsproces, hvor korrektioner indgår i fremtidige opdateringer af kategoriseringsalgoritmen

Denne proces opnår typisk en kategoriseringsnøjagtighed på over 95 %, hvilket er afgørende for at sikre troværdige emissionsberegninger

4. Metode for emissionsberegning (Potentialedatabasen)

Når der foreligger strukturerede indkøbsdata, kobler Konsido organisatorisk aktivitet til drivhusgasemissioner ved at anvende passende emissionsfaktorer på fakturalinjeniveau. Afhængigt af de tilgængelige oplysninger repræsenteres aktiviteten enten i økonomiske størrelser eller i fysiske enheder, hvilket bestemmer den relevante beregningsmetode.

4.1 Spend-baserede vs. aktivitetsbaserede emissionsfaktorer

Alle metoder til emissionsopgørelse har til formål at koble en organisations aktiviteter til de drivhusgasemissioner, der forekommer i de tilsvarende forsyningskæder. Disse aktiviteter kan beskrives på forskellige måder afhængigt af datatilgængelighed og det ønskede præcisionsniveau.

Konsido anvender to komplementære tilgange:

- Spend-baserede emissionsfaktorer, hvor aktiviteten repræsenteres ved økonomiske størrelser
- Aktivitetsbaserede emissionsfaktorer, hvor aktiviteten repræsenteres ved fysiske enheder

Begge tilgange er videnskabeligt etablerede og bredt anvendt i livscyklusvurdering (LCA). De adskiller sig primært i, hvordan aktiviteten måles, hvilket præcisionsniveau de giver, samt hvor komplet systemdækningen er.

LCA-tilgang	Input-output LCA (IO-LCA)	Procesbaseret LCA	Produkt-LCA / EPD
<i>Type emissionsfaktor</i>	Spend-baseret	Aktivitetsbaseret	Aktivitetsbaseret (verificeret)
<i>Aktivitetsrepræsentation</i>	Økonomiske størrelser	Fysiske mængder	Fysiske mængder
<i>Typisk enhed</i>	kg CO ₂ e / DKK	kg CO ₂ e / enhed	kg CO ₂ e / deklareret enhed
<i>Typisk anvendelse</i>	Fuld Scope 3-dækning, baseline, identifikation af hotspots	Måltrettet analyse af aktiviteter med høj miljøpåvirkning	Produktniveau-vurdering, leverandørens engagement
<i>Hovedstyrker</i>	Fuld systemdækning; kan anvendes på alle indkøb	Høj præcision; afspejler faktiske produktionsprocesser	Høj troværdighed; eksternt verificeret
<i>Hovedbegrænsninger</i>	Sektorgennemsnit; lav produktspecificitet	Ufuldstændige systemgrænser; dataintensivt og omkostningstungt	Begrænset tilgængelighed; smalt anvendelsesområde

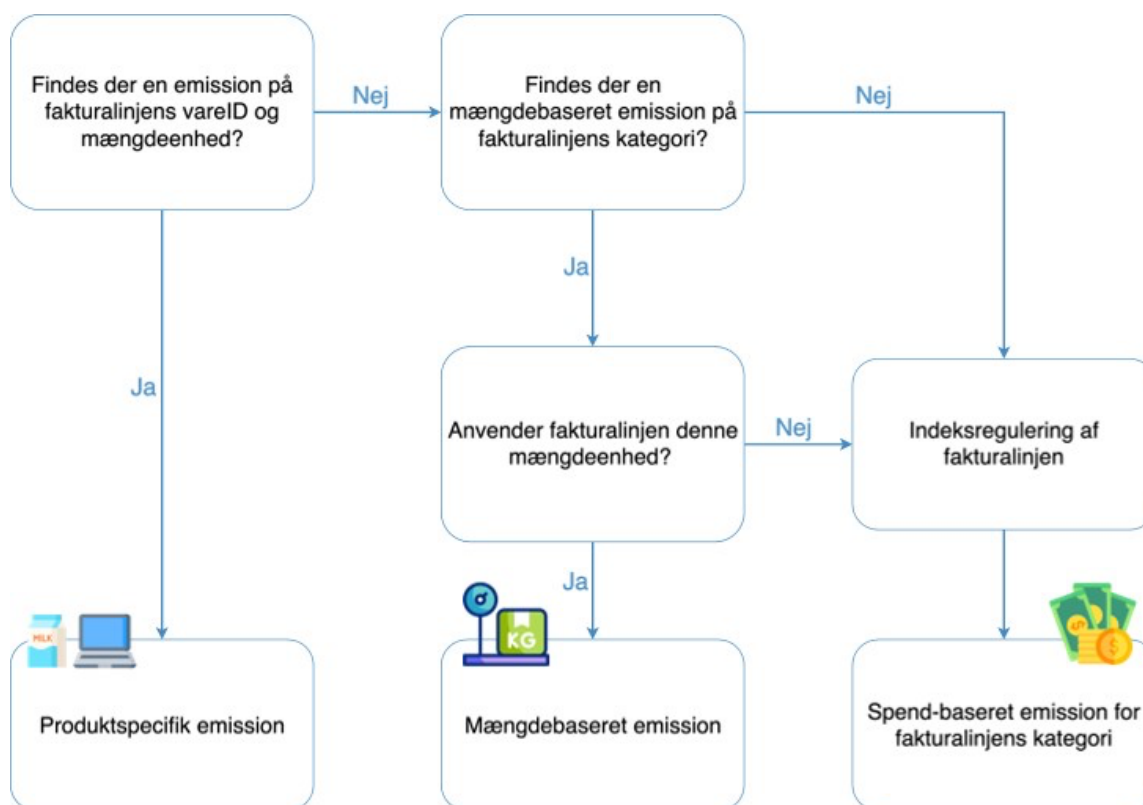
Tabel 1: Sammenligning af spend-baserede og aktivitetsbaserede emissionsfaktorer

Spend-baserede emissionsfaktorer udledes fra input-output livscyklusvurdering (IO-LCA). Det er en top-down-metode, der fordeler emissioner på tværs af økonomien til brancher baseret på monetære strømme. Emissionerne angives pr. valutaenhed (fx kg CO₂e/DKK). Denne tilgang sikrer fuld dækning af indkøbte varer og tjenesteydelser. Resultaterne afspejler gennemsnit på sektorniveau frem for produktspecifikke karakteristika.

Aktivitetsbaserede emissionsfaktorer angiver emissioner pr. fysisk enhed af aktiviteten (fx kg CO₂e/kg, kg CO₂e/kWh). De udledes typisk fra procesbaseret livscyklusvurdering, en bottom-up-metode, der modellerer emissioner ud fra specifikke produktionsprocesser. Denne metode giver højere præcision, men er begrænset af datatilgængelighed og systemgrænser. Når de er tilgængelige, giver miljøvaredeklarationer (EPD'er) eksternt verificerede aktivitetsbaserede emissionsfaktorer, der er klar til brug.

I praksis anvendes aktivitetsbaserede emissionsfaktorer, når tilstrækkelige fysiske data og pålidelige produkt- eller proces-specifikke emissionsfaktorer er tilgængelige. Når sådanne data mangler, anvendes spend-baserede emissionsfaktorer for at sikre fuldstændig dækning af emissionerne.

For serviceorienterede organisationer stammer de fleste emissioner typisk fra Scope 3, indkøbte varer og tjenesteydelser. På grund af manglende fysiske enheder eller produkt-specifikke emissionsfaktorer for størstedelen af fakturalinjerne, baseres de fleste emissionsberegninger derfor på spend-baserede emissionsfaktorer. Metoden til at bestemme, om der anvendes aktivitets- eller spend-baserede emissionsfaktorer, kan opsummeres igennem flowdiagrammet i figur 2.

Figur 2: Et beslutningstræ til bestemmelse af metode for emissionsberegning.

4.2 Sporing af ændringer i emissioner

Et centralt mål med organisatorisk klimaregnskab er at understøtte reduktion af emissioner over tid. Om ændringer i emissioner kan spores meningsfuldt fra år til år, afhænger af den anvendte regnskabsmetode og den type data, der er tilgængelig.

Aktivitetsbaserede emissionsberegninger

Aktivitetsbaserede emissioner beregnes ved at gange fysiske enheder (fx kilogram materiale, kilowatt-timer energi) med en emissionsfaktor pr. fysisk enhed (fx kg CO₂e pr. kg). Når konsistente fysiske aktivitetsdata er tilgængelige, afspejles ændringer i forbruget direkte i de rapporterede emissioner. En reduktion af mængden af et produkt eller en tjenesteydelse medfører derfor en proportional reduktion i de beregnede emissioner.

Dette gør aktivitetsbaseret regnskab velegnet til at spore ændringer over tid på produkt- eller procesniveau, forudsat at der findes tilstrækkeligt detaljerede og stabile data.

Spend-baserede emissionsberegninger

Spend-baserede emissionsberegninger, herunder input-output livscyklusvurdering (IO-LCA), angiver emissioner pr. monetær enhed (fx kg CO₂e pr. DKK). Når metoden anvendes, normaliseres de økonomiske data for inflation og valutakursudsving for at sikre sammenlignelighed på tværs af år.

Selv med sådan normalisering har et spend-baseret regnskab strukturelle begrænsninger i forhold til at spore emissionsreduktioner. IO-emissionsfaktorer repræsenterer gennemsnitlige emissioner for økonomiske sektorer, ikke emissioner fra specifikke leverandører, produkter eller kontrakter. Som følge heraf afspejles reelle ændringer på leverandørniveau – såsom forbedringer i energieffektivitet, skift til alternative brændsler eller procesoptimering – typisk ikke i år-til-år-resultaterne.

Derudover er IO-databaser baseret på historiske økonomi- og produktionsdata og opdateres sjældent. Dette skaber en tidsmæssig forsinkelse mellem reelle ændringer i globale forsyningskæder og deres afspejling i emissionsfaktorerne.

Illustrativt eksempel: sporing af ændringer ved brug af spend-baseret regnskab

Tag et simpelt indkøbseksempel: køb af kuglepenne.

I år 1 køber en virksomhed kuglepenne for i alt 500 DKK. Fakturaen indeholder ingen oplysninger om den købte mængde, og der findes ikke et produktspecifikt CO₂e-aftryk for mærket eller modellen. Ved brug af en IO-LCA-database anvendes en gennemsnitlig emissionsfaktor for kontorartikler, angivet som kg CO₂e pr. DKK brugt. På baggrund af denne faktor estimeres købet at medføre cirka X kg CO₂e.

I år 2 kan tre underliggende parametre for købet ændre sig uafhængigt af hinanden: mængde, pris og produktets CO₂e-aftryk. Konsekvenserne for de rapporterede emissioner varierer betydeligt, afhængigt af hvilken parameter der ændres.

Ændring i mængde

Antag, at virksomheden i år 2 køber dobbelt så mange kuglepenne af samme type og til samme stykpris. Det samlede fakturabeløb fordobles til 1.000 DKK. Da spend-baserede emissioner er proportionale med det økonomiske beløb, fordobles de beregnede emissioner også. I dette tilfælde afspejler den rapporterede ændring korrekt den reelle stigning i emissioner, da det fysiske forbrug er steget proportionalt.

Ændring i pris

Antag i stedet, at virksomheden køber samme mængde og type kuglepenne, men at leverandøren fordobler prisen. Fakturabeløbet fordobles igen til 1.000 DKK, hvilket medfører en fordobling af de beregnede emissioner i en spend-baseret model. I virkeligheden forbliver det fysiske forbrug og de faktiske emissioner dog uændrede. Den rapporterede stigning i emissioner afspejler derfor ikke en reel stigning, men kun en ændring i pris.

Ændring i produktets CO₂e-aftryk

Endelig antages det, at virksomheden køber samme mængde kuglepenne til samme samlede pris, men skifter til et lavere CO₂e-aftryk (fx genbrugspenne eller miljømærkede penne). I virkeligheden falder emissionerne. Da beløbet og kategorien dog forbliver uændrede, rapporterer den spend-baserede beregning de samme emissioner som i år 1. Den reelle reduktion er derfor ikke synlig i resultaterne.

Dette eksempel illustrerer en grundlæggende egenskab ved spend-baseret IO-emissionsregnskab: kun ændringer i fysisk forbrug, der påvirker det samlede beløb, afspejles pålideligt i de rapporterede emissioner. Ændringer i pris eller produktspecifik CO₂e-intensitet registreres ikke.

Konsekvenser for fortolkning

De begrænsninger, der er illustreret ovenfor, er iboende i alle spend-baserede input-output (IO) emissionsregnskabsmetoder og er ikke specifikke for Konsidos metode. Korrekt år-til-år-sporing af emissionsreduktioner kræver adgang til fysiske mængder og verificerede produktspecifikke emissionsfaktorer. Uden disse data bør spend-baserede resultater ses som et billede af virksomhedens generelle klimaeksponering i forsyningskæden – ikke som en præcis måling af opnåede emissionsreduktioner. På nuværende tidspunkt findes der ingen omfattende og hyppigt opdaterede databaser, der gør det muligt at tilskrive præcise år-til-år-ændringer i emissioner til konkrete organisatoriske handlinger på tværs af alle indkøbte varer og tjenesteydelser.

Spend-baseret regnskab er derfor bedst egnet til:

- At etablere en komplet og konsistent emissionsbaseline
- At identificere emissionsintensive indkøbskategorier ("hotspots")
- At understøtte prioritering og strategisk engagement med leverandører

Det er ikke hensigtsmæssigt at fortolke spend-baserede resultater som præcise målinger af realiserede emissionsreduktioner uden supplerende data. Sporing af de direkte effekter af konkrete reduktionstiltag kræver adgang til fysiske mængder, leverandørspecifikke

emissionsfaktorer eller verificerede produktlivscyklusvurderinger (LCA'er), som kan anvendes selektivt i de væsentlige kategorier, hvor sådanne data er tilgængelige.

4.3 Anvendte databaser

Konsidos emissionsberegninger er baseret på en kombination af internationalt anerkendte, europæiske og nationalt specifikke databaser for emissionsfaktorer. Denne flerstrengede tilgang sikrer høj dækning på tværs af alle indkøbskategorier, samtidig med at regional relevans og videnskabelig troværdighed opretholdes.

Ingen enkelt database kan give både fuld dækning og høj præcision på tværs af alle varer og tjenesteydelser. Konsido anvender derfor et struktureret database-hierarki, hvor globale input-output-modeller kombineres med mere specifikke europæiske og danske data, hvor disse er tilgængelige, og suppleres med produktlivscyklusvurderinger, hvor det er muligt og relevant.

4.3.1 Input-output (spend-baserede) databaser

Til spend-baserede emissionsberegninger anvender Konsido primært multiregionale input-output (MRIO) databaser. Disse databaser fordeler globale drivhusgasemissioner på økonomiske sektorer baseret på monetære strømme mellem industrier og regioner.

EXIOBASE OG KLIMAKOMPASSET

EXIOBASE er en videnskabeligt fagfællebedømt, multiregional input-output (MRIO) database udviklet af et konsortium af europæiske forskningsinstitutioner. Den indeholder miljømæssigt udvidede økonomiske regnskaber, som kobler monetære transaktioner til drivhusgasemissioner på tværs af mange industrier og lande. EXIOBASE er bredt anerkendt som en referencedatabase for spend-baseret Scope 3-regnskab.

I Konsidos nuværende metode hentes spend-baserede emissionsfaktorer primært fra Klimakompasset, den danske klimadatabase. Klimakompasset er baseret på EXIOBASE, men tilpasset og struktureret til at afspejle danske og europæiske forhold, herunder nationale energisystemer, forbrugsmønstre og sektorstrukturer. Dette gør databasen mere regionalt relevant end direkte anvendelse af globale gennemsnitsdata fra EXIOBASE i en nordisk og europæisk indkøbskontekst.

Klimakompasset anvendes derfor til at:

- Sikre fuldstændig dækning af indkøbte varer og tjenesteydelser
- Beregne Scope 3, kategori 1-emissioner, hvor aktivitetsbaserede data ikke er tilgængelige
- Afspejle regionale produktions- og energimiks mere præcist end globale gennemsnit

- Opretholde overensstemmelse med danske offentlige og regulatoriske rapporteringspraksisser

Da Klimakompasset bygger på EXIOBASE, forbliver det underliggende metodiske fundament et globalt anerkendt MRIO-rammевærk, samtidig med at det drager fordel af national tilpasning og kvalitetssikring.

Konsido overvåger løbende opdateringer af EXIOBASE og relaterede MRIO-databaser. Når nye versioner af EXIOBASE bliver tilgængelige, og når revisorforventninger i stigende grad favoriserer direkte anvendelse af primære databaser, planlægger Konsido en gradvis overgang til direkte integration af EXIOBASE-emissionsfaktorer, hvor dette forbedrer transparens, sammenlignelighed og metodologisk robusthed. Enhver sådan overgang vil blive dokumenteret og håndteret for at bevare år-til-år-sammenlignelighed af de rapporterede emissioner.

EU27 AND DK INPUT-OUTPUT DATABASEN

EU27 and DK Input-Output databasen beskriver økonomiske transaktioner mellem industrier på europæisk og nationalt niveau og er udvidet med miljødata til understøttelse af drivhusgasopgørelse. Databasen bygger på officielle europæiske og nationale økonomiske statistikker og afspejler produktionsstrukturer og energisystemer, som er relevante for EU og Danmark.

Databasen anvendes i kategorier, der vedrører:

- Indkøbte tjenesteydelser med overvejende europæiske forsyningskæder
- Aktiviteter, hvor regionale produktionsstrukturer har betydelig indflydelse på upstream-emissioner
- Kategorier, hvor europæiske eller danske gennemsnit giver højere præcision end globale IO-data

Anvendelse af databasen forbedrer overensstemmelsen med europæiske og danske økonomiske forhold sammenlignet med globale gennemsnit, hvilket resulterer i mere regionalt repræsentative emissionsestimater.

4.3.2 Nationale og regionale databaser

Hvor nationalt specifikke emissionsfaktorer er tilgængelige, prioriterer Konsido disse frem for europæiske eller globale gennemsnit for at forbedre præcision og relevans.

DCA – NATIONALT CENTER FOR FØDEVARER OG JORDBRUG

For fødevarer og landbrugsprodukter integrerer Konsido emissionsfaktorer udviklet af DCA ved Aarhus Universitet. Disse datasæt er baseret på livscyklusvurderinger af landbrugsproduktion og fødevarer systemer og afspejler danske og nordiske produktionsforhold. Disse faktorer anvendes primært på kategorien Fødevarer.

DEN STORE KLIMADATABASE

Den store klimadatabase indeholder emissionsfaktorer på fødevarerområdet, som er udarbejdet efter danske forhold, herunder energisystemer, transport og affald. Databasen vedligeholdes af CONCITO og forskningsinstitutioner og anvendes bredt i national klimarapportering. Konsido bruger den store klimadatabase som supplement, når en fødevarer kategori ikke kan kobles til emissionsfaktor fra DCA – Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug.

4.3.3 Aktivitetsbaserede LCA-data

Hvor tilstrækkelige oplysninger er tilgængelige (fx fysiske mængder og produktspecifikationer), anvender Konsido aktivitetsbaserede emissionsfaktorer udledt fra produktlivscyklusvurderinger.

Dette omfatter:

- Miljøvaredeklarationer
- Leverandørspecifikke LCA-data
- Aktivitetsbaserede LCA-databaser
- Videnskabelige artikler med aktivitetsbaserede emissionsfaktorer
- LCA-beregninger udviklet i samarbejde mellem Konsido og Green Survey

4.3.4 Databasehierarki og konsistens

Databaser gennemgås og opdateres løbende, efterhånden som nye versioner bliver tilgængelige. Historiske resultater bevares for at opretholde år-til-år-sammenlignelighed, mens metodiske ændringer dokumenteres transparent.